

[Th. Mikkelsen.]

talt om disse samfundsvigtige anliggender. Må jeg derfor i al beskedenhed i denne forbindelse nævne, at jeg da har omtalt muligheden for dannelse af et realkreditinstitut for industrien, og at den nødvendige udlånskapital hertil måske kunne tilvejebringes ved, at man gjorde finansieringen til en folkesag ved udstedelse af værdifaste industriobligationer i så små størrelser, at hele befolkningen ville deltage i købet af dem.

Jeg ser, at den højtærede finansminister har talt i Nationaløkonomisk Forening om problemet, og jeg ser, at den højtærede handelsminister i taler hos erhvervsfolkene har fremsat tanker om dannelse af et realkreditinstitut for industrien. Jeg vil gerne fra denne talerstol sige ministrene tak for det friske udsyn, de her har lagt for dagen. Må jeg, uden at den højtærede handelsminister skal misforstå min iver for sagen, da denne sag jo for mig som arbejder er et hjerteanliggende, tilføje følgende kommentar vedrørende tankens løsning og udførelse i praksis: kunne spørgsmålet om finansieringsmulighederne ikke løses ved, at man lod udstede nogle industripræmieobligationer efter samme retningslinjer som ved udstedelsen af statens øvrige præmieobligationer, og kunne sagen ikke ordnes i forbindelse med en fornyelse af præmieobligationslånet af 1948, der udløber til næste år? Mon ikke sådanne præmieobligationer ville kunne sælges i større udstrækning end hidtil på alle arbejdspladser, gennem arbejdsgiverne, i private firmaer, i statens virksomheder, i kommunale virksomheder og i alle fagforeninger og andelsforetagender, når resultatet kunne blive større produktion og større beskæftigelse, så at sagen om industriens fremtid kunne gøres til en folkesag?

Er denne udvej ret beset ikke den eneste udvej, der på kort tid kan give vort land mulighed for at omstille sig til at tage konkurrencen op med andre lande under de nye samhandelsformer, der til sin tid vil præges af de markedsplaner, vort land tilslutter sig, og de ændrede forhold, der vil følge af den stigende industrielle ekspansion i de store industrinationer?

Har vort land på denne baggrund råd til at vente på, at en eller anden tilfældig

risikovillig kapital sendrægtigt bestemmer sig til, om den nu vil stille penge til rådighed for nye produktioner til høje renter? Og kan denne kapital overhovedet fremskaffes i en tid, hvor store industrielle foretagender udbyder et stort antal nye aktier på pengemarkedet? Mon ikke denne tilstand også vil begrænse adgangen til lånekapital i banker og andre pengeinstitutter for de unge erhvervsfolk, der gerne vil starte egen virksomhed i den kommende tid?

Kan vort land i en tid, hvor den industrielle ekspansion udefra truer vort lands konkurrenceevne, undvære en vekselvirkning under øget industrialisering mellem stordriften og mellemindustrien? Gælder det derfor ikke om, at den udlånskapital, der eventuelt kan stilles til rådighed for de unge erhvervsfolk, kan erhverves til en lav rente, der vil fremme den nye producents konkurrencegrundlag, da han vel også må regne med, at hans konkurrenceevne præges af det kurstab, der opstår ved en del af den øvrige lånte kapital til opførelsen af de nødvendige bygninger for den nye virksomhed, han ønsker at starte? Men mon ikke løsningen på andre områder af de mangesidige problemer, der rejser sig omkring en øget industrialisering — som er nødvendig for vort land, for at vi kan sikre os mod stagnation i samhandelen med andre lande — også kalder på nye linjer i et videregående samarbejde mellem stat og kommuner?

Mon det ikke ville have en vis betydning for det ofte udtalte ønske om en spredning af erhvervslivet ud til landkommunerne, at forholdene dér var tilrettelagt således, at der kunne øves en forholdsvis hurtig indsats til imødekønnen af ønsket om opførelse af nye erhvervsvirksomheder derved, at landkommunerne mere effektivt og mere aktivt blev draget ind i et forberedende planlæggelsesarbejde ved udlægning af industriarealer med gennemførelse af de nødvendige vej- og kloakeringsarbejder, hvorved de udlagte arealer kunne gøres byggemodne? Men da der ud over de nødvendige grundkøb, der foretages af kommunerne, skal skaffes betydelige summer til vej- og kloakanlæggene — penge, som det kan knibe for mange landkommuner at tilvejebringe så hurtigt,